

Bet. o. Lovf. om Stempelafgift af Cigaretter m. m.

af ca. 25,000 Kr. og altsaa virke som en lille Nedsættelse af Beskyttelsen. Finansministerens hertil sigtende Forslag er tiltraadt af Udvalget med Undtagelse af Bang, Jacobsen og Sigvald Olsen.

Flertallet (Johannes Jensen, Laust Jensen, Kierkegaard, Moestrup, R. Nielsen [Præstø Amts 4de Valgkreds], Slebsager, Svendsen og Tange) kan i øvrigt tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse med enkelte Ændringer. En af disse gaar ud paa at udvide Skatteskalaen saaledes, at der af Cigaretter, hvis Pris er over 6 Øre, men ikke over 8 Øre pr. Stk, betales 1 Kr. 25 Øre pr. 100 Stk. og af Cigaretter til en Pris af over 8 Øre pr. Stk. betales 2 Kr. pr. 100 Stk. Den højeste Skat bliver herefter 2 Kr. pr. 100 Stk. Cigaretter i Stedet for som efter Lovforslaget 1 Kr.

Et andet af samme Flertals Ændringsforslag gaar ud paa at lade Slutningsbestemmelsen i § 24 om Belønning for Angivelse udgaa. Dette Forslag er tiltraadt af Udvalgets øvrige Medlemmer med Undtagelse af Bang, Jacobsen og Sigvald Olsen.

Endelig foreslaar Udvalget med Undtagelse af Schovelin, at Lovens Ikrafttræden gøres afhængig af, at det i indeværende Rigsdagssamling fremsatte Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten ophøjes til Lov.

Et *Mindretal* (Gustav Bang, Jacobsen og Sigvald Olsen) kan ikke gaa med til Lovforslaget, hvis Gennemførelse højst usikkert vil indbringe Statskassen den paaregnede Indtægt, men ganske sikkert foruden at fordyre Varen for Forbrugerne vil medføre mange Ulemper og Fortrædeligheder for alle de mange handlende og Beværtere, som maa føre Cigaretter i deres Forretninger.

Da det var en Forudsætning ved Toldlovens Gennemførelse, at de forskellige Haandværk og Industrier skulde kunne arbejde trygt uden Forulempelser paa dette Omraade, indtil den i Loven fastsatte Revision i 1916 har fundet Sted, formener Mindretallet ikke, at der paa nærværende

Tidspunkt bør foretages nogen Ændring heri.

For det Tilfælde, Forslaget ophøjes til Lov, har Mindretallet stillet Forslag om Erstatning af Statskassen til saadanne Arbejdere, som, paa Grund af Indskrænkning af Arbejderantallet i denne Industri som Følge af Lovens Indvirkning, maatte blive arbejdsløse.

Et *andet Mindretal* (Eduard Larsen, Mads Larsen og Rode) bemærker:

Ved Toldloven af 1908 fremkom i Strid med alle Venstres Toldprincipper en ny meget stor Beskyttelse for Cigaretter. Den maa antages at udgøre 30—40 pCt. af Varens Værdi, indtil 86 pCt. af Toldens Beløb (se Bilag VII, Underbilaget). I Ly af denne Beskyttelse, som Flertallet med god Grund kalder „urimelig stor“, opvoksede hurtigt en indenlandsk Industri, der efterhaanden bemægtigede sig en stor Del af Markedet, tvang Importen tilbage og indskrænkede Statens Indtægter af Cigaretolden. Fra 1905 til 1911 steg efter Industriens egne Beretninger Fabrikationen fra Nulpunktet til 180 Millioner Cigaretter og andrager saaledes nu vistnok mere end Halvparten af det samlede aarlige Forbrug.

Da Finansministeren i 1910 blev klar over, at en lignende Toldbeskyttelse for Tobaksblade havde fremkaldt en stærk Stigning i den indenlandske Tobaksavl, fremsatte han et Lovforslag om at paalægge denne Tobaksavl en Afgift for saaledes at hindre, „at en af Statens vigtigste Indtægtskilder . . . delvis smuldrer bort, delvis gaar over paa private Folks Hænder“ (Folketingstidenden 1910—11 Sp. 3808). Dette Lovforslag gennemførtes.

Naar Ministeriet nu har ønsket at ændre de gældende Regler for Cigaretbeskatning, vilde det have ligget nær at gaa samme Vej. Det lader sig ikke forklare, hvorfor en af Statens Indtægtskilder ikke maa smuldre bort gennem Tobaksavl, men nok gennem Industrien.

Ministeriet har imidlertid fremsat Forslag til en helt ny Merbeskatning, og